

Olmasan Neylerdi

– F.Ç.Kabadayı · 30 Haziran 2011

Garip bir kuş idim her gün biçare,
Olmasan neylerdi bu deli gönül!
Öyle hasrettim ki sen gibi yâre,
Olmasan neylerdi bu deli gönül!

Tan karanlık ise sanırdım kasten,
Sen yokken yanımda bıkmıştım yastan,
Yazılmaz mı sana methiye destan,
Olmasan neylerdi bu deli gönül!

Dillerin bal gibi dağıtır hüznü,
Bakmaya doyulmaz o nurlu yüzün,
Bahar misalisin ne kış ne güzün,
Olmasan neylerdi bu deli gönül!

Sınır kapısıydım huzura yakın,
Huzura boğuldum gelin de bakın,
Sevdanla yanarken bırakma sakın,
Olmasan neylerdi bu deli gönül!

Bestemsin, ruhuma aydınlık veren,
Gözyaşımı silip yüreğin seren,
Dertleri atıp da gülleri deren,
Olmasan neylerdi bu deli gönül! 30.06.2011